

Tauber: Det har glædet mig at se, at det ærede Mindretal har stillet det Forslag, som nylig begrundedes af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgebro). Jeg lægger nemlig megen Vægt paa, at det sjællandske Jernbaneselskab ikke saar nogen Forlangelse af den Frist, efter hvilken Staten kan indløse Selskabets Aktier. Jeg tror, der er begaaet en Urret imod Sjælland ved den Forlangelse, som blev givet, da Selskabets Frist blev forlænget fra 1881 til 1896. Jeg vil tillade mig at minde om, at den blev givet i Betaling for, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde anlægge en 3 Mil's Jernbane paa Falster, men siden den Tid har dette Selskab endnu en Gang faaet Betaling for det samme Stykke Falsterbane. Det fik det under Kallundborgbanen ved den Maade, hvorpaa det blev tilladt Selskabet at anlægge denne Bane, nemlig saaledes, at der ud af Anlægssummen kunde komme det Fornødne til at dække Transaktionen med Falsterbanen. Og nu forlanges der, mine Herrer, i Bifølgeligheden 3die Gang Betaling for det Samme, thi den naturlige Linie for Kallundborgbanen havde været en saadan, at den havde berørt Horns Herred, og da vilde Spørgsmaalet om Frederiksbundsbanen ikke have været saa paatværgende, som det nu er blevet. Nu er Fordringen om en Frederiksbundsbane ved de forskellige Forslag dertil, som ere fremkomne, bleven paatværgende, navnlig siden det sjællandske Jernbaneselskab fik Tilladelse til at lægge Kallundborgbanen i en stor Bugt imod Syd i Stedet for en omtrent lige Linie fra Roskilde til Solbæl. Det er saaledes 3die Gang, vi skulle betale for de 3 Mil Jernbane paa Falster. Det er som en Snebold, der vælter sig frem, men som dog ikke synes at kunne blive stor nok. Hvad der imidlertid særlig forundrer mig, er den Fordring fra Regjeringens Side, at Staten skal bringe Offer for at faae denne Bane anlagt, medens den har kunnet faae den anlagt for Intet, idet det vel maa erindres, at der af nogle Mand har været begjært Koncession til at anlægge en Bane til Frederiksbund umiddelbart fra Kjøbenhavn uden Forbindelse med det sjællandske Jernbaneselskab. Jeg kan fuldkommen vel billige, at den meget ærede Minister siger, at det sjællandske Jernbaneselskab, dersom det paatager sig at bygge en saadan Bane, som i strengere Forstand bliver en Konkurrencebane med Kallundborgbanen, ogsaa bør have den, men jeg kan ikke tro, at man i saa Fald tillige kan forlange, at Statskassen skal bringe noget Offer for at faae denne Bane i Stand. Naar den fra een Side tilbydes os for Intet, medens der fra en anden Side forlanges Offer — ikke blot Garanti, hvad jeg ikke lægger saa stor Vægt paa, men tillige dette Offer af 4 Mars Forlangelse af det sjællandske Jernbaneselskabs Indløsningsfrist — tror jeg, det er for stærkt. Jeg kan ikke se rettere, end at det

Svar, der bør gives, er det: Vil det sjællandske Jernbaneselskab anlægge en Linie, hvormed vi kunne være tjente, fra Lyngby eller Holte til Frederiksbund, bør det have Fortrinet fremfor ethvert andet Selskab, og det skal da faae Rentegaranti for den fornødne Kapital. Jeg skal dog herved bemærke, at jeg i Henhold til de Dplysninger, der ere fremkomne, vil haabe, at det paases, at Kapitalen ikke bliver for høj, thi det har jo vist sig, at det sjællandske Jernbaneselskabs Overlag ere ganske betydelig højere, end Baner andetsteds kunne bygges for. Hvis det sjællandske Jernbaneselskab derimod ikke vil dette, bør det stilles et hvertisomhelst andet Selskab frit for at anlægge en Bane fra Kjøbenhavn til Frederiksbund. Jeg kan ikke se, at denne Sag kan eller bør behandles paa anden Maade fra Rugsdagens Side. Med Hensyn til de forskellige nye Forslag, som ere fremkomne til forskellige andre Baner, hvortil der skulde gives Koncession, kan det ikke Andet end have Interesse for mig, at den ærede Regjering herved viser sig villig til at gaabe Sjælland for andre Selskaber end det sjællandske Jernbaneselskab. Dette se vi ved alle tre Linier, hvormed den ærede Minister nu har stillet Andringsforslag. Saavidt jeg havde hørt, vare Kapitalerne til disse Linier tilstede, saaledes at de, der andrage om Koncession, havde sikket sig Tilslagselse hos det samme Selskab, der allerede, saavidt mig bekjendt, har kjøbt Linien fra Nykjøbing til Gjedserodde. Det er imidlertid senere blevet mig sagt, at de vel have pleiet Underhandling med det paagældende Selskab, men at der ikke er truffet nogen som helst Aftale imellem dem, og at Selskabet ikke har erklæret sig villigt til at bygge disse Linier. Saaledes som Andragenderne om Koncession paa Linierne Sillerød—Roskilde, Slagelse—Nestved og eventuelt imellem Slagelse til en Station paa Kallundborgbanen foreligge, er det altsaa kun Andragender fra private Mand, som haabe at kunne bygge disse Linier, men dette Saab maa blive svækket ved, hvad jeg her har anført. Jeg skal tillade mig at minde om, hvad jeg yttrede ved denne Sags 1ste Behandling, nemlig, at Svø Amtsraad allerede for et Mars Tid siden har sat sig i Bevægelse for at faae en Linie i Stand imellem Slagelse og Nestved. Det har indgivet et Andragende derom til det sjællandske Jernbaneselskabs Bestyrelse, men denne har svaret, at det ikke for Tiden saae sig i Stand dertil, da det var beskæftiget med andre Linier. Dette Svar var sikkert at vente for Diebliffet, og hvorvidt det sjællandske Jernbaneselskab senere hen vilde anlægge en saadan Linie, vil vistnok være og vedblive at være tvivlsomt, indtil der kommer en Pression paa Selskabet. Jeg beklager, hvis det Forslag, der her er gjort paa at faae en Linie imellem Nestved og Slagelse, ikke skulde føre til Noget, fordi der ikke er truffet en Overenskomst om Tilveiebringelsen af